

Predikan 20 efter Trefaldighet – 20, Berga och Vidingsjö

Här kommer Jesus hem till sin hemstad, undervisar i synagogan så att människorna häpnar. Wow!! Men, de häpnar inte bara...de blir irriterade över att han som de tyckte att de kände plötsligt visade en ny sida som de inte riktigt kunde ta in. De tyckte ju att de redan visste vem han var – och den sida han nu visade upp stämde inte överens med deras karta. Det vill säga –kartan de hade stämde inte med verkligheten och då behöll de kartan.

Och så blir det ju ofta för oss – i våra liv tillsammans.

Vi har så lätt att ha förutfattade meningar om andra, så att vi inte riktigt orkar – eller ens vill - ändra oss när verkligheten visar sig vara en annan.

Det kostar ju på – att kanske ha fel – och behöva tänka om.

Jag tänker att det som vi möter i evangeliet i dag inte bara är en bild av allmänt mänsklig tröghet inför det oväntade. Det är också en bild av mänsklig tröghet och mänskliga undanflykter inför mötet med det gudomliga. Också där kanske många av oss människor är låsta vid förutfattade meningar om hur och vem Gud är. Folket i synagogan fångades av Jesu sätt att undervisa och av det han sa, men eftersom de hade sin bild klar över vem Jesus var och över vilka som är och kan vara profeter så slog de allt ifrån sig...de ville inte tro. De visste ju redan hur allt var! I stället för att begrunda hans ord och vara öppna för att han hade med sig en hälsning från Gud, stängde de sina öron och hjärtan och så blev han en stötesten för dem.”

Och det här är ju något som ofta kommer fram i evangeliernas skildring av Jesus. De trosvisst inlåsta – vare sig det är vanligt folk eller fariséer och skriftlärdar – vänder dövärat till. De däremot som ingenting har att låsa in – om man så kan säga – ”*de som är fattiga i anden, dem tillhör himmelriket.*” (Matt 5:3).

Ni känner säkert till berättelsen om tullindrivaren Sackaios. Han som är nyfiken på Jesus och som klättrar upp i trädet och som Jesus sedan kallar ner och går hem till och äter middag tillsammans med. Sackaios har pengar i överflöd, kanske inlåsta i något kassaskrin, men hans hjärta är inte låst. Hans hjärta står vidöppet för Jesus. Jesus vill ”leva tillsammans” med den som vill leva med honom. Tillsammans med människor som inte har en massa undanflykter för att slippa ta honom på allvar. Allt ifrån de människor som tycker att de vet vem

han är utan att de bryr sig det minsta om att ta reda på om de kan ha fel.... till de människor som mycket väl vet vem han är, och just därför visar bort honom.

Temat idag är *"Att leva tillsammans"*. Att leva ett gott liv tillsammans, tänker jag, det handlar både om att våga ge varandra utrymme för vilka vi är och inte fastna i olika förutfattade meningar om vilka vi bara tror att andra är.

Men det handlar också om – naturligtvis – att ge Jesus utrymme i livet för den han är.

Vi får leva tillsammans – som Guds barn.

Infogade i den heliga gemenskapen genom tron på honom.

Födda på nytt av honom, närda av hans ord, av bön och gudstjänst, av nattvardsbordets gåvor, och delaktiga i hela den världsvida kyrkans liv – där vi på olika sätt ändå lever tillsammans.

Och när vi gör det – då har vi också all den nåd och hjälp vi behöver för att kunna leva ett gott liv tillsammans i vardagen.